

Davant de Boko Haram al Camerun: "Si des d'aquí no ajudéssim, les escoles tancaríen"

Dg, 11/01/2015 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Si fa deu anys haguessin dit als missioners diocesans de Barcelona que la pacífica zona de l'Extrem Nord del Camerun seria en poc temps un escenari de guerra, amb camins farcits de mines, atacs indiscriminats, pobles fantasmes i campaments de refugiats no s'ho haurien cregut. Ni ells ni la desena de comunitats cristianes que des d'aquí hi donen suport. La missió catòlica que l'Església de Barcelona va forjar al cor de l'Àfrica sud-sahariana -avui gestionada per comunitats locals i laics estrangers- viu enmig d'un conflicte interfronterer molt desconegut, amb actors internacionals tan potents com Nigèria i l'Estat Islàmic.

Un dels tres sacerdots catalans que va viure a la missió els darrers anys, **Miquel Àngel Pérez**, considera fonamental mantenir les escoles obertes: "Els professors ara són molt valents i hi ha molts alumnes. Si des d'aquí no ajudéssim les escoles tancaríen". En concret, diu que des de l'[ONG Blangoua-Makary](#) -l'actual enllaç amb la missió- havien previst inicialment finançar sols un 40% del cost total d'aquests centres educatius. Però el tancament de fronteres ha empobrit la regió i, com a conseqüència, les comunitats cameruneses necessiten fins a un 80% d'ajuda externa per assumir totes les despeses.

En la mateixa línia, el laic italià **Fabio Mussi**, delegat diocesà de desenvolupament, sanitat i educació a la regió, ha demanat no abandonar els projectes de llarga durada, malgrat la necessitat d'afrontar l'emergència des d'un punt de vista de sanitat i d'alimentació. A l'octubre [insistia](#): "Nosaltres, com a Església, hem de restar propers a la gent, especialment als més vulnerables".

Desigualtats que alimenten Boko Haram

Des dels seus inicis l'any 1976, la missió ja va identificar com l'accés a l'educació havia transformat la regió. La seva escola obria portes indistintament als alumnes

cristians, una minoria, i al gruix de musulmans. La convivència sempre va ser bona, recorda Pérez. Però la progressiva arribada de l'islamisme extremista va capgirar la situació.

Segons explica Miquel Àngel, “les noies que van a escola són nenes que reclamen els seus drets, i per a un sistema tradicional això és una amenaça”. I explica que 'Boko Haram' significa 'llibre prohibit'. Aquest moviment entén l'educació com una eina perillosa. “És una reacció primària. Volen un món masculista, i si la dona s'allibera, tot canvia”. En aquest clima de pressió, la violència està a l'ordre del dia i mantenir les escoles obertes s'ha convertit en tota una proesa.

Amb tot, "Boko Haram ha capitalitzat un malestar, és una revolta del nord contra el sud", assegura Miquel Àngel. Per una banda, hi ha un nord "oblidat i empobrit"; per l'altra, el sud nigerià enriquit per ser la primera potència africana en exportar petroli. Aquesta és una de les explicacions que presenta un conflicte, que avui té molts escenaris arreu del món.

A l'estiu, el sacerdot espiritista **Juan Antonio Ayanz** [explicava](#) la incertesa amb què viuen els missioners a la zona. Fins i tot el bisbe camerunès **Yaouda Barthélemy** va recomanar als capellans de la zona d'amagar-se al vespre fora de les seves cases.

I al setembre les poblacions de Blangoua, Darak, Makari, Hile Halifa, Fotocol, Goulfey, Kousseri i Waza comptaven amb més de trenta-cinc mil refugiats nigerians i desplaçats camerunesos. Les darreres notícies són poc encoratjadores i el país segueix reclamant [ajut internacional](#) per frenar l'acció violenta del moviment terrorista de Boko Haram.

L'Extrem Nord del Camerun: “Una cosa molt nostra”

“Amb tants fronts oberts en el món hi ha el perill d'oblidar-se d'alguns conflictes. Però totes les construccions d'allà estan fetes gràcies a Catalunya, és una cosa molt nostra”, ha dit Miquel Àngel Pérez recordant també la tasca que van liderar **Jordi Mas** i **Cisco Pausas** a la zona. I ho van fer amb el suport de grups de tercer món i comunitats de Vilanova i la Geltrú, Vilafranca, Sant Sadurn d'Anoia, Mollet del Vallès, la Garriga, Santa Eulàlia de Ronçana, Santa Coloma de Gramenet i dels barris de Sant Gervasi i el Poblenou de Barcelona, entre d'altres.

Els propers mesos l'ONG Blangoua-Makari continuarà fent tasques de sensibilitació per poder finançar la resposta d'urgència que exigeix el moment, com els pous d'aigua potable, la construcció de latrines o l'adequació d'espais als refugiats i desplaçats que arriben a la missió.